

Se lugu, et mõnea kandjate wenna selts sai seätud, sündis aastal 1202.

Sel samal aastal sündis ka, kui Albert Saksamaalt tagasi tuli (tema läks peagu iga aasta Saksamaale, omale abi ja seltsi nõudma), et tema laewad kae-teistkümnne Saaremaa rahwa laewadega koku juhtusid. Saaremaa rahwas olid seda aegu otsego mere-rööwolid, keda igamees mere peäl kartis. Need 16 laewa tulid Rootsi-maalt, kus nemad olid rööwimas ja riisumas käinud. Hakasid ka Sakste laewade wastu sõdima, aga saidwad ärawõidetud, ja Albert leidis nende laewade seest palju wara, ka kiriku kellad, Jumala armu karikad ja teisi kiriku asju, mis nemad Rootsist olid riisunud, nende asjad said nende käest ka ärawoetud ja Rootsi tagasi saadetud!

Wana Tiitrik, kes jo Reinhartiga Saksamaalt oli tulnud, ja nüüd peagu 20 aasta oma isa-maa mite ei olnud näha saanud, igatses ka jälle senna minna. Läks siis ka teele ja tema sõber Kube, kes himustas ka woeraid Maad näha saada, läks temaga ühes. Käisid mõlemad kõik Saksamaad läbi ja üle Saksamaa piire Italia-maale, sest nemad tahtsid Rooma-linna, paawestri juure minna, et temale, kes kõige piiskopide ülem piiskop, oma Maad asjust wõiksid suu sõnaga teadmist anda. Paawest wõtis neid lahkestest wastu ja auustas ka Kubet wäga, et tema ni kindlaste ristiusku hoidnud, andis temale ka suud, mis wäga suures auustamiseks sai peetud. Paawest palus neid weel mõned pääwad tema juure wõersiks

jääda. Kui minik kätte jõudis, jättis tema neid, kõik head soowides, Jumalaga ja kinkis Kubele 100 kulla tüki mälestuseks ja palus, et tema edaspidi niisamuti kui enne ristirahwa eest hästi hoolt kannaks. (Wata piitti teise tehel. peäl.) Tiitrikule andis tema piibli ramatu, mis tema paawest ise oma käega oli kirjutanud (sel aeal ep olnud weel mite trükituid ramatuid, nenda et üks piibli raamat jo paar sada rubla maksis) ja piiskop Albertile kinkis saatis. Röömsa südamega läksid sõbrad jälle Saksamaale, randas leidsid kolm laewa, mis just Maarja-maale olid minemas, ja sõitsid nendega jälle koeu.

Litwa rahwas, kelle riik lõuna pool Wäina jõe oli, kui kuulda said, et Saks rahwa wägi Alberti aeal ifa suuremaks läks, ja et nüüd pealegi enesele linna ehitasid, hakasid kartma, et se lugu neile kahjuks wõiks minna, ja oli neil sellepärast nõu, seda tühjaks teha, ja tulid mõned hulgad sõdides Riia linna alla, ja kiusasid Saksloest, aga nemad said ärawõidetud ja pidid oma Maale jälle tagasi minema ja tegid pealegi enne weel teine teisega sõbruse seadust. Paar aasta pärast seda oli Litwa rahwal nõu, Gestlaeste wastu sõdida ja neid ärawõidita. Swelgate, Litwa kuningas, saatis kätud Alberti ja Kubele, et nemad luba annaksid, nende Maadest läbi minna. Seda luba neile anti. Kui Litwa rahwas, 2000 sõamehi, Riist mööda tulid, said neile saadikud wastu saadetud, kes neile sõbruse tähenduseks, kinkitused ja küla leiba tõid. Swelgate wõtis neid